

Til medlemmerne af Folketingets Klima-, Energi- og Bygningsudvalg

Your ref:

Our ref:
DM#58863

Date:
16. maj 2013

Klima-, Energi- og Bygningsudvalget er indkaldt i samråd den 21. maj 2013 om beskatning af kulbrinteindvinding i Nordsøen. Bayerngas er et af de selskaber, der bliver berørt af skatteændringerne. Vi har på nuværende tidspunkt etableret en god dialog om sagen med regeringen. Men vi mener, at denne sag er så stor og vigtig for det danske samfund i forhold til fremtidige skatteindtægter, vækst, arbejdspladser og finansieringen af togfonden, at danske politikere bredt bør informeres om, hvad regelændringen betyder. Derfor sender vi dette brev.

Regeringen lancerede den 1. marts 2013 resultatet af eftersynet af Nordsøaftalen, som blev igangsat i 2011. Resultatet blev en ændring af skattereglerne for alle selskaber, der står uden for DUC – Dansk Undergrunds Consortium (Mærsk, Shell, Chevron og den danske stat).

Ændringerne vil i betydelig grad øge risikoen for selskaber, som ikke allerede har produktion på dansk sokkel. Det vil få afgørende betydning for Danmarks mulighed for at udnytte det store potentiale, der ligger i Nordsøen med tab af betragtelige skatteindtægter og arbejdspladser til følge. Og dermed også få betydning for muligheden for at realisere finansieringen af togfonden.

Regelændringen er en meget vanskelig og afgørende sag for os. I 2012 traf vi beslutning om at investere for 5 mia. DKK i feltet Hejre i den danske del af Nordsøen, og hele vores finansiering og set-up blev udregnet på baggrund af de gældende regler. Hvis reglerne ændres, som regeringen har lagt op til, vil det fuldstændig ændre de forudsætninger, som vi tog vores investeringsbeslutning ud fra. Vores planer om at investere yderligere 2,4 mia. DKK i felterne Solsort og Ravn må vurderes på nyt, da vi vil mangle provenu fra Hejre til at gøre det.

Vi er nødt til at være åbne og direkte over for det danske Folketing og forklare, at regelændringen vil ramme os så hårdt, at det med uundgåelig sikkerhed får den konsekvens, at vores bestyrelse, ejere og investorer vil kræve, at vi indstiller fremtidige investeringer i Danmark og satser på mindre risikofyldte investeringer i andre lande. Det vil for os sige Storbritannien og Norge. I tillæg er det vores vurdering, at det vil skade Danmarks omdømme som investeringsland, hvis regeringen foretager ændringer, der virker med tilbagevirkende kraft på netop besluttede investeringer.

Samtidig er skatten på at finde og indvinde olie konkurrenceforvridende mellem selskaberne inden og uden for DUC. DUC favoriseres især på to områder: DUC havde foretaget de store investeringer og fået afkastet, da de blev flyttet over på de nye regler. Samtidig fik de med kompensationsaftalen en reel garanti mod skattestigninger frem til 2042. Selskaberne uden for DUC er stadig i investeringsfasen, og regeringen har ikke tilbudt den samme garanti mod skattestigninger. Det skævvrider konkurrencen, og gør Danmark afhængig af få selskaber.

Vi anbefaler derfor, at der bliver etableret en fair overgangsordning, så selskaberne uden for DUC som minimum har mulighed for at tjene de penge hjem, de har investeret samt er efterladt med et tilstrækkeligt overskud til at foretage nye investeringer i Danmark.

Den norske regering har netop fremlagt et forslag til højere skat for olieaktiviteter på den norske sokkel. I den norske regerings forslag til ændret beskatning anerkendes det, at olie- og gasindustrien er kendetegnet ved meget langsigtede og kapitaltunge investeringer, som gør, at industrien ikke kan drive forretning under uforudsigelige vilkår. Derfor kommer de nye norske regler ikke til at gælde for projekter, som allerede er besluttet og anmeldt til de norske myndigheder. På denne måde undgår den norske regering at beskatte projekter med tilbagevirkende kraft.

I de efterfølgende bilag redegør vi for følgende fire hovedbudskaber:

1. Grundbetingelserne for at investere på den danske sokkel
2. Konsekvenserne for investeringerne på den danske sokkel ved ændrede regler
3. Manglende ligestilling af selskaberne uden for DUC med selskaberne inden for DUC
4. Forslag til en overgangsordning, der sikrer, at reglerne ikke rammer med tilbagevirkende kraft

Vi vil gerne bidrage til at finde en fælles acceptabel løsning, der kan give flere indtægter til Danmark. Men vi vil også bede om, at der bliver åbnet op for, at vi sammen kan finde en fair overgangsordning, der sikrer den fremtidige indvinding af dansk olie og dermed finansieringen af togfonden.

Vi stiller os meget gerne til rådighed for yderligere dialog, såfremt medlemmer af udvalget måtte ønske det.

Med venlig hilsen
Bayerngas Danmark

Arne Westeng
Adm. direktør

Sendt i kopi til Skatteminister Holger K. Nielsen og Klima-, Energi- og Bygningsminister Martin Lidegaard

Bilag

1. **Grundbetingelserne for at investere på den danske sokkel**
2. **Konsekvenserne for investeringerne på den danske sokkel ved ændrede regler**
3. **Manglende ligestilling af selskaberne uden for DUC med selskaberne inden for DUC**
4. **Forslag til en overgangsordning, der sikrer, at reglerne ikke rammer med tilbagevirkende kraft**

1. Grundbetingelserne for at investere på den danske sokkel

Potentialet i den danske del af Nordsøen er stort, men også svært at realisere. Det kræver store investeringer og nye indvendingsmetoder at få fat på olien. Det er både dyrere og mere risikofyldt at investere i den danske sokkel, end det er at investere i indvinding i nabolandene Norge og Storbritannien. Derfor er det et faktum, som regeringen selv kan bekræfte, at en række vigtige selskaber har forladt Danmark allerede under de regler, der gælder nu. Eksempelvis har selskaber som ConocoPhillips, Statoil og PetroCanada de seneste år trukket sig fra at operere i Danmark. De kan simpelthen ikke få økonomi i det.

Det er ærgerligt, for der er behov for flere aktører – ikke færre – og høj aktivitet på den danske sokkel. Lykkes det os i fremtiden at indvinde blot halvdelen af den olie, det er muligt at finde, vil det give ca. 135 milliarder ekstra til statskassen frem til 2042. Attraktive rammevilkår vil øge investeringerne og føre til mere produktion, flere arbejdspladser og indtægter. Til glæde for både olieselskaber og statskassen.

Vi skal som aktører naturligvis betale en rimelig skat. Men det er også nødvendigt, at der er mulighed for et rimeligt afkast i forhold til den store usikre investering, som det er at søge efter olie. Det er således kun en ud af ti brønde, der lykkes kommercielt, og hver brønd, man forsøger med, koster typisk mellem 100 og 800 mio. DKK. Hvis der ikke er et rimeligt afkast, tør ingen at investere. Det er allerede nu så risikofyldt, at bankerne ikke tør låne penge til olieprojekter i den danske del af Nordsøen. Nye investeringer kan således kun foretages af selskaber, der selv har kapital.

2. Konsekvenserne for investeringerne på den danske sokkel ved ændrede regler

De nuværende skatteregler for lisenser udgivet før 2003 har den fordel, at de fremmer investeringer. Det skyldes, at fradraget for investeringer er højt. Vi har forståelse for, at regeringen finder, at 250 procents-fradraget for investeringer er for højt, men med oplægget til et nyt skattesystem går man i den modsatte grøft.

Regeringens udspil til nye vilkår for selskaberne uden for DUC favoriserer indtjening på investeringer, der allerede er foretaget, i en sådan grad, at det virkelig begrænser nye investeringer. Derfor har DUC-selskaberne heller ikke investeret i nye felter siden 2003/2004. Det er det stik modsatte af, hvad Danmark har brug for i forhold til at øge omfanget af efterforskning og dermed på sigt skatteindtægterne i Nordsøen.

Mærsk har netop meddelt, at de vil investere 4,6 milliarder kroner i Tyra-feltet. Det er netop udtryk for den forskel og favorisering, som de nye skatteregler i praksis vil give selskaber inden for DUC i forhold til dem uden for. Mærsk har tidligere foretaget investeringer, der nu giver afkast. Det kan selskabet bruge som afsæt, på deres eksisterende felter, til at finansiere nye investeringer. Investeringerne i Tyra-feltet handler således netop om reinvestering af kapital tjent fra andre DUC-felt.

Vi finder det rimeligt nok med en overgang fra et skævt system til en reel harmonisering med DUC, men så bør det gælde alle aspekter.

4. Forslag til en overgangsordning, der sikrer, at reglerne ikke rammer med tilbagevirkende kraft

Såfremt regeringen ikke tilbyder selskaberne uden for DUC en kompensationsaftale, bør vi tilgodeses på anden vis i forhold til denne markante forskelsbehandling.

De overgangsordninger regeringen i sin model allerede bringer i spil, har desværre ikke nogen værdi for Bayerngas fordi de gælder med virkning fra produktionstart. De tager udgangspunkt i en situation lignende den, som DUC stod i i 2003. DUC havde sine felt i produktion i 2003 da de fik sin overgangsordning. Det samme gør sig ikke gældende for Bayerngas og andre selskaber, som først nu skal til at realisere den trufne beslutning om investeringer i Nordsøen – konkret i Hejre-feltet.

Derfor foreslår vi en overgangsordning, der gælder fra det tidspunkt, hvor investeringerne påbegyndes, således at vi ikke beskattes med tilbagevirkende kraft. Den norske regering har netop fremlagt et forslag til højere skat for olieaktiviteter på den norske sokkel. I den norske regerings forslag til ændret beskatning anerkendes det, at olie- og gasindustrien er kendetegnet ved meget langsigtede og kapitaltunge investeringer, som gør, at industrien ikke kan drive forretning under uforudsigelige vilkår. Derfor kommer de nye regler ikke til at gælde for projekter, som er besluttet og anmeldt til de norske myndigheder. På denne måde undgår den norske regering at beskatte projekter med tilbagevirkende kraft.

En overgangsordning lignende den norske vil være fair og samtidig sikre regeringens finansiering af Togfonden. Det vil blot tage lidt længere tid, før pengene kommer ind. Men vælger regeringen at gennemtrumfe den fremlagte overgangsordning, betyder det øget usikkerhed og at fremtidige investeringer tvinges ud af Nordsøen med tab af skatteindtægter og danske arbejdspladser som følge.

Selv med en fair overgangsordning er vi overbeviste om, at de nye skatteregler på længere sigt generelt vil føre til færre investeringer i Nordsøen. Derfor vil vi opfordre regeringen til, under alle omstændigheder, at vurdere, om der er behov for at gøre reglerne mere investeringsvenlige, når vi efter en periode kender de fulde konsekvenser af dem.

Bilag

1. **Grundbetingelserne for at investere på den danske sokkel**
2. **Konsekvenserne for investeringerne på den danske sokkel ved ændrede regler**
3. **Manglende ligestilling af selskaberne uden for DUC med selskaberne inden for DUC**
4. **Forslag til en overgangsordning, der sikrer, at reglerne ikke rammer med tilbagevirkende kraft**

1. Grundbetingelserne for at investere på den danske sokkel

Potentialet i den danske del af Nordsøen er stort, men også svært at realisere. Det kræver store investeringer og nye indvendingsmetoder at få fat på olien. Det er både dyrere og mere risikofyldt at investere i den danske sokkel, end det er at investere i indvinding i nabolandene Norge og Storbritannien. Derfor er det et faktum, som regeringen selv kan bekræfte, at en række vigtige selskaber har forladt Danmark allerede under de regler, der gælder nu. Eksempelvis har selskaber som ConocoPhillips, Statoil og PetroCanada de seneste år trukket sig fra at operere i Danmark. De kan simpelthen ikke få økonomi i det.

Det er ærgerligt, for der er behov for flere aktører – ikke færre – og høj aktivitet på den danske sokkel. Lykkes det os i fremtiden at indvinde blot halvdelen af den olie, det er muligt at finde, vil det give ca. 135 milliarder ekstra til statskassen frem til 2042. Attraktive rammevilkår vil øge investeringerne og føre til mere produktion, flere arbejdspladser og indtægter. Til glæde for både olieselskaber og statskassen.

Vi skal som aktører naturligvis betale en rimelig skat. Men det er også nødvendigt, at der er mulighed for et rimeligt afkast i forhold til den store usikre investering, som det er at søge efter olie. Det er således kun en ud af ti brønde, der lykkes kommercielt, og hver brønd, man forsøger med, koster typisk mellem 100 og 800 mio. DKK. Hvis der ikke er et rimeligt afkast, tør ingen at investere. Det er allerede nu så risikofyldt, at bankerne ikke tør låne penge til olieprojekter i den danske del af Nordsøen. Nye investeringer kan således kun foretages af selskaber, der selv har kapital.

2. Konsekvenserne for investeringerne på den danske sokkel ved ændrede regler

De nuværende skatteregler for lisenser udgivet før 2003 har den fordel, at de fremmer investeringer. Det skyldes, at fradraget for investeringer er højt. Vi har forståelse for, at regeringen finder, at 250 procents-fradraget for investeringer er for højt, men med oplægget til et nyt skattesystem går man i den modsatte grøft.

Regeringens udspil til nye vilkår for selskaberne uden for DUC favoriserer indtjening på investeringer, der allerede er foretaget, i en sådan grad, at det virkelig begrænser nye investeringer. Derfor har DUC-selskaberne heller ikke investeret i nye felter siden 2003/2004. Det er det stik modsatte af, hvad Danmark har brug for i forhold til at øge omfanget af efterforskning og dermed på sigt skatteindtægterne i Nordsøen.

Vi er som selskab forpligtet til at overveje, hvor vi laver den bedste investering af vores kapital, og skal ud fra risiko og muligheder for afkast beslutte, hvorvidt det er i Danmark, Norge eller Storbritannien. I den forbindelse er rimelige og stabile rammevilkår afgørende. Det er værd at notere, at Bayerngas er et selskab, der primært er ejet af offentlige energiselskaber og derfor i sidste ende af skatteborgere. Vi er det selskab, der har satset mest og troet mest på at investere i DK.

I 2012 besluttet vi at investere 5 mia. DKK til udbygningen af feltet Hejre. Vi er det selskab uden for DUC, der investerer mest de sidste år. Vi er derfor også det selskab, der bliver straffet hårdest af de nye regler, fordi vi endnu ikke har nået at tjene vores investering ind. De nye regler, som regeringen har foreslået, vil dermed ramme os meget hårdt og med tilbagevirkende kraft. Det sender generelt et særdeles uheldigt signal om, at Danmark nu er et usikkert land at investere i. Det kan ikke undgå at påvirke andre virksomheders lyst til at investere i Danmark fremover. Og al erfaring fra andre lande viser også, at den negative virkning af en øget usikkerhed om at investere i et land, ikke kan isoleres til de selskaber og sektorer, der bliver ramt af et konkret indgreb.

3. Manglende ligestilling af selskaberne uden for DUC med selskaberne inden for

De ændrede regler lægger ikke, som det har været påstået, op til en harmonisering mellem selskaberne inden og uden for DUC. DUC favoriseres især på to områder:

- DUC fik med kompensationsaftalen en reel garanti mod skattestigninger frem til 2042.
- DUC havde foretaget de store investeringer i Nordsøen og fået afkastet, da de blev flyttet over på de nye regler.

For det første har selskaberne inden for DUC med kompensationsaftalen fået en reel garanti for, at skatten ikke kan stige for dem frem til 2042. Selskaberne uden for DUC vil dermed have en meget højere risiko. Især nu, hvis regeringen skaber præcedens for, at man kan lave meget store ændringer, der rammer med tilbagevirkende kraft. Kapital koster mere, hvis der er øget risiko, og da der på olieområdet er tale om endog meget kapitaltunge og i forvejen usikre investeringer, bliver det med forskelsbehandlingen klart dyrere for selskaberne uden for DUC at investere, end for selskaberne inden for DUC. Dette er ganske simpelt fordi, de har en garanti mod skattestigninger, som vi ikke har. Den manglende kompensationsaftale er i sig selv en mærkbar og markant forringelse i forhold til DUCs aftale, og det vil formentlig være i strid med EU-reglerne.

For det andet havde DUC selskaberne et skattesystem, der gjorde investeringer attraktive, da de var ny-etablerede i Nordsøen og havde behov for at foretage mange investeringer. Da DUC skulle til at tjene pengene hjem på deres investeringer, indgik den daværende regering en aftale med DUC. Aftalen gjorde det mere favorabelt for selskaber, der er i produktion frem for selskaber, der investerer i at finde og indvinde ny olie.

Mærsk har netop meddelt, at de vil investere 4,6 milliarder kroner i Tyra-feltet. Det er netop udtryk for den forskel og favorisering, som de nye skatteregler i praksis vil give selskaber inden for DUC i forhold til dem uden for. Mærsk har tidligere foretaget investeringer, der nu giver afkast. Det kan selskabet bruge som afsæt, på deres eksisterende felter, til at finansiere nye investeringer. Investeringerne i Tyra-feltet handler således netop om reinvestering af kapital tjent fra andre DUC-felt.

Vi finder det rimeligt nok med en overgang fra et skævt system til en reel harmonisering med DUC, men så bør det gælde alle aspekter.

4. Forslag til en overgangsordning, der sikrer, at reglerne ikke rammer med tilbagevirkende kraft

Såfremt regeringen ikke tilbyder selskaberne uden for DUC en kompensationsaftale, bør vi tilgodeses på anden vis i forhold til denne markante forskelsbehandling.

De overgangsordninger regeringen i sin model allerede bringer i spil, har desværre ikke nogen værdi for Bayerngas fordi de gælder med virkning fra produktionstart. De tager udgangspunkt i en situation lignende den, som DUC stod i i 2003. DUC havde sine felt i produktion i 2003 da de fik sin overgangsordning. Det samme gør sig ikke gældende for Bayerngas og andre selskaber, som først nu skal til at realisere den trufne beslutning om investeringer i Nordsøen – konkret i Hejre-feltet.

Derfor foreslår vi en overgangsordning, der gælder fra det tidspunkt, hvor investeringerne påbegyndes, således at vi ikke beskattes med tilbagevirkende kraft. Den norske regering har netop fremlagt et forslag til højere skat for olieaktiviteter på den norske sokkel. I den norske regerings forslag til ændret beskatning anerkendes det, at olie- og gasindustrien er kendetegnet ved meget langsigtede og kapitaltunge investeringer, som gør, at industrien ikke kan drive forretning under uforudsigelige vilkår. Derfor kommer de nye regler ikke til at gælde for projekter, som er besluttet og anmeldt til de norske myndigheder. På denne måde undgår den norske regering at beskatte projekter med tilbagevirkende kraft.

En overgangsordning lignende den norske vil være fair og samtidig sikre regeringens finansiering af Togfonden. Det vil blot tage lidt længere tid, før pengene kommer ind. Men vælger regeringen at gennemtrumfe den fremlagte overgangsordning, betyder det øget usikkerhed og at fremtidige investeringer tvinges ud af Nordsøen med tab af skatteindtægter og danske arbejdspladser som følge.

Selv med en fair overgangsordning er vi overbeviste om, at de nye skatteregler på længere sigt generelt vil føre til færre investeringer i Nordsøen. Derfor vil vi opfordre regeringen til, under alle omstændigheder, at vurdere, om der er behov for at gøre reglerne mere investeringsvenlige, når vi efter en periode kender de fulde konsekvenser af dem.